

N'éloignez pas de vous la miséricorde

Par Matthew S. Holland
des soixante-dix

Älä hylkää saamaasi armoa

Vanhin Matthew S. Holland
seitsemänkymmenen koorumista

Conférence générale d'octobre 2025

Vous avez un accès immédiat à l'aide et à la guérison divines en dépit de vos faiblesses humaines.

Un jour, un instituteur a enseigné qu'une baleine, même de grande taille, ne peut pas avaler un humain parce que les baleines ont une gorge étroite. Une petite fille a objecté : « Mais Jonas a été avalé par une baleine ! » L'instituteur a répondu : « C'est impossible ! » Toujours pas convaincue, la fillette a dit : « Eh bien, quand j'irai au paradis, je le lui demanderai. » L'instituteur a ricané : « Et si Jonas a péché et qu'il n'est pas allé au paradis ? » La fillette a répondu : « Alors vous le lui demanderez. »

Nous rions, mais nous ne devons pas passer à côté de la force que l'histoire de Jonas procure à chaque personne qui « recherche humblement le bonheur », en particulier celles qui traversent des moments difficiles.

Dieu commande à Jonas d'aller à Ninive afin d'y prêcher le repentir. Mais, Ninive étant jadis l'ennemi juré d'Israël, Jonas s'empresse d'aller dans la direction opposée, prenant le bateau pour Tarsis. Pendant qu'il est sur la mer, fuyant son appel, arrive une violente tempête qui menace de faire chavirer le navire. Certain que sa désobéissance en est la cause, Jonas se porte volontaire pour qu'on le jette par-dessus bord. Cela a pour effet de calmer la mer en furie et ses compagnons de bord sont sauvés.

Miraculeusement, Jonas échappe à la mort quand un « grand poisson » que le Seigneur « [fait] venir » l'engloutit. Mais il se languit dans cet endroit extrêmement sombre et putride pendant trois jours, jusqu'à ce qu'il soit finalement recraché sur la terre ferme. Il accepte alors son

Sinulla on välitön pääsy jumalalliseen apuun ja parantumiseen inhimillisistä puutteistasi huolimatta.

Eräs opettaja opetti kerran, että valas – vaikka se onkin suuri – ei pysty nielemään ihmistä, koska valaalla on pieni kurkku. Eräs tyttö vastusti: ”Mutta valas nielaisi Joonan.” Opettaja vastasi: ”Se on mahdotonta.” Tyttö ei ollut vieläkaan vakuuttunut, vaan sanoi: ”No, kun pääsen taivaaseen, kysyn häneltä.” Opettaja virnisti: ”Entä jos Joona olikin syntinen eikä päässyt taivaaseen?” Tyttö vastasi: ”Sitten sinä voit kysyä häneltä.”

Me nauramme, mutta meidän ei pidä jättää huomiotta voimaa, jota Joonan kertomus tarjoaa jokaiselle nöyrälle onnen etsijälle, erityisesti niille, joilla on vaikeuksia.

Jumala käski Joonaa menemään Niniveen julistamaan parannusta. Mutta Ninive oli muinaisen Israelin julma vihollinen – niinpä Joona suuntaa heti täsmälleen vastakkaiseen suuntaan, laivalla Tarsisiin. Kun hän purjehtii pois päin kutsumuksestaan, nousee erittäin ankara myrsky. Koska Joona on varma, että syynä on hänen tottelemattomuutensa, hän tarjoutuu heitettäväksi mereen. Tämä tyynnyttää raivoavan meren, mikä pelastaa hänen kumppaninsa laivassa.

Ihmeellisellä tavalla Joona välttyy kuolemasta, kun ”Herra pani suuren kalan nielaisemaan Joonan”. Mutta Joona riutuu tuossa uskomattoman pimeässä ja löyhkäävässä paikassa kolme päivää, kunnes hänet lopulta oksennetaan kuivalle maalle. Sitten hän ottaa vastaan saa-

appel à se rendre à Ninive. Cependant, lorsque la ville se repent et est épargnée de la destruction, Jonas s'indigne de la miséricorde accordée à ses ennemis. Dieu enseigne patiemment à Jonas qu'il aime tous ses enfants et qu'il désire tous les secourir.

En faillissant plus d'une fois à l'accomplissement de ses devoirs, Jonas montre de façon frappante que, dans la condition mortelle, « tous sont déchus ». Nous ne parlons pas souvent du témoignage de la Chute. Mais le fait d'avoir une compréhension doctrinale et un témoignage spirituel des raisons pour lesquelles chacun de nous, sans exception, est confronté à des difficultés morales, physiques ou liées à notre situation est une grande bénédiction. Ici-bas, on voit croître les mauvaises herbes, on constate que même les os solides peuvent se briser, et quetous sont privés de la gloire de Dieu ». Mais cette condition mortelle, résultat des choix d'Adam et Ève, est essentielle à la raison même de notre existence : « pour [que nous ayons] la joie » ! Comme nos premiers parents l'ont appris, ce n'est qu'en goûtant à l'amer et en connaissant la douleur d'un monde déchu que nous pouvons ne serait-ce que concevoir, sans même parler de ressentir, le vrai bonheur.

Un témoignage de la Chute n'excuse pas le péché ni une approche laxiste des devoirs qui nous incombent dans la vie, lesquels requièrent toujours la diligence, la vertu et la notion de responsabilité. Mais ce témoignage doit atténuer notre contrariété lorsque les choses vont simplement mal ou que nous constatons un manque chez un membre de notre famille, un ami ou un dirigeant. Trop souvent, ce genre de choses nous poussent à nous enfermer dans la critique négative ou le ressentiment qui minent notre foi. Notre témoignage de la Chute doit nous aider à être plus semblables à Dieu qui, selon la description de Jonas, est « miséricordieux, lent à la colère et riche en bonté » envers tous, y compris nous-mêmes, dans notre état inévitablement imparfait.

Plus encore que la démonstration des effets de la Chute, l'histoire de Jonas nous conduit avec force vers celui qui peut nous délivrer de ces effets. Le sacrifice volontaire de Jonas pour sauver ses compagnons de bord illustre bien ce qu'a fait le Christ. Et, à deux reprises, lorsqu'on lui demande un signe miraculeux de sa divinité, Jésus répond que le seul signe qu'il donnera sera « le miracle [de Jonas] », observant que « de

mansa kutsun Niniveen. Mutta kun kaupunki tekee parannuksen ja säästyy hävitykseltä, Joona paheksuu vihollisilleen osoitettua armoa. Jumala opettaa kärsivällisesti Joonalle, että Hän rakastaa kaikkia lapsiaan ja pyrkii pelastamaan heidät.

Kompastellen velvollisuuksissaan useammin kuin kerran Joona tarjoaa elävän todistuksen siitä, että kuolevaisuudessa ”kaikki ovat langenneita”. Emme usein puhu lankeemuksen todistuksesta. Mutta se, että meillä on opillinen ymmärrys ja hengellinen todistus siitä, miksi jokainen meistä kamppailee moraalisten, fyysisten ja tilannekohtaisten haasteiden kanssa, on suuri siunaus. Täällä maan päällä kasvaa rumia rikkaruohoja, jopa vahvat luut murtuvat jakeikki ovat vailla Jumalan kirkkautta”. Mutta tämä kuolevaisuuden tila – Aadamin ja Eevan tekemien valintojen tulos – on välttämätön juuri olemassaolomme syyllä: ”jotta [meillä] voisi olla ilo”! Kuten ensimmäiset vanhempamme oppivat, vain maistamalla langenneen maailman karvautta ja tuntemalla sen tuskaa me voimme edes käsittää todellista onnellisuutta saati nauttia siitä.

Todistus lankeemuksesta ei oikeuta syntiä tai leväperäistä suhtautumista elämän velvollisuuksiin, jotka edellyttävät ainautteruutta, hyveellisyttä ja vastuullisuutta. Mutta sen pitäisi hillitä turhautumistamme, kun asiat menevät pieleen tai kun näemme moraalisia puutteita perheenjäsenessä, ystävässä tai johtajassa. Liian usein tällaiset asiat saavat meidät rypemään riitaisassa kritiikissä tai katkeruudessa, joka riistää meiltä meidän uskomme. Mutta luja todistus lankeemuksesta voi auttaa meitä olemaan enemmän Jumalan kaltaisia, kuten Joona kuvaili, eli anteeksiantavia, laupiaita sekä kärsivällisiä kaikkia – myös itseämme – kohtaan väistämättömän epätäydellisessä tilassamme.

Lankeemuksen vaikutusten ilmenemistä voimallisemmin Joonan kertomus ohjaa meidät Hänen luokseen, joka voi vapauttaa meidät niiltä vaikutuksilta. Joonan uhrautuvaisuus merimiestoveriensä pelastamiseksi on todellakin Kristuksen kaltaista. Ja kolmesti, kun Jeesukselta vaaditaan ihmeellistä merkkiä Hänen jumalallisuudestaan, Hän jyrähtää, että ”ainoa merkki, joka sille annetaan, on Joonan merkki”, julistaen,

même que Jonas fut trois jours et trois nuits dans le ventre d'un grand poisson, de même le Fils de l'homme sera trois jours et trois nuits dans le sein de la terre». Comme symbole de la mort sacrificielle et de la résurrection glorieuse du Sauveur, Jonas s'avère peut-être imparfait. Mais c'est aussi ce qui rend son témoignage personnel de Jésus-Christ et son engagement envers lui, offerts dans le ventre d'une baleine, si poignants et inspirants.

Le cri de Jonas est celui d'un homme bon en profonde difficulté, en grande partie à cause de ses propres actions. Pour un saint, lorsqu'une catastrophe est causée par une habitude, un commentaire ou une décision regrettables, en dépit de multiples bonnes intentions et d'efforts sincères pour mener une vie juste par ailleurs, cela peut être particulièrement éprouvant et susciter un sentiment d'abandon. Mais, quelles que soient la cause ou la grandeur du désastre auquel nous sommes confrontés, il y a toujours un coin de terre ferme où trouver l'espérance, la guérison et le bonheur. Écoutez ce que dit Jonas :

« Dans ma détresse, j'ai invoqué l'Éternel, et il m'a exaucé ; du milieu du séjour des morts j'ai crié [...].

« Tu m'as jeté dans l'abîme, dans le cœur de la mer [...]

« [et] je disais : je suis chassé loin de ton regard ! Mais je verrai encore ton saint temple.

« Les eaux m'ont couvert jusqu'à m'ôter la vie, l'abîme m'a enveloppé, les roseaux ont entouré ma tête.

« Je suis descendu jusqu'aux racines des montagnes [...] maistu m'as fait remonter vivant de la fosse. [...]

« Quand mon âme était abattue [...], je me suis souvenu de l'Éternel, et ma prière est parvenue jusqu'à [...] ton saint temple.

« Ceux qui s'attachent à de vaines idoles s'éloignent d'eux la miséricorde.

« Pour moi, je t'offrirai des sacrifices avec un cri d'actions de grâces, j'accomplirai les vœux que j'ai faits : Le salut vient de l'Éternel. »

Même si cela remonte à de nombreuses années, je peux vous dire exactement où j'étais assis et ce que je ressentais lorsque, profondément englouti dans les entrailles d'un enfer personnel, j'ai découvert cette Écriture. Pour quiconque éprouve ce que j'ai senti alors, la sensation d'être retranché, submergé par les eaux profond-

että koska Joonaa oli ”meripidon vatsassa kolme päivää ja kolme yötä, niin on Ihmisen Poika oleva maan povessa kolme päivää ja kolme yötä”. Vapahtajan uhrikuoleman ja loistavan ylösnousemuksen vertauskuvana Joonaa voi olla vajavainen. Mutta juuri tämä tekee hänen henkilökohtaisesta todistuksestaan Jeesuksesta Kristuksesta ja sitoutumisestaan Kristukseen – joita hän osoitti valaan vatsassa – niin koskettavan ja innoittavan.

Joonan huuto on hyvän miehen huuto kriisissä, jonka hän on suurelta osin itse aiheuttanut. Kun pyhälle tapahtuu katastrofi jonkin valitettavan tottumuksen, kommentin tai päätöksen vuoksi, niin monista muista hyvistä aikomuksista ja vilpittömistä vanhurskauden pyrkimyksistä huolimatta se voi olla erityisen musertavaa ja jättää jäljelle hylätyksi tulemisen tunteen. Mutta olipa kohtaamamme katastrofin syy tai laajuus mikä tahansa, niin toivolle, parantumiselle ja onnellisuudelle on aina olemassa kuivaa maata. Kuunnella Joonaa:

”Ahdingossani minä kutsun Herraa avuksi –
–. Tuonelan kohdusta minä huudan apua – –.

Sinä heitit minut syvyyteen, merten sydämeen. – –

Minä ajattelin: ’Minut on sysätty pois sinun silmiesi edestä. Kuitenkin minä yhä tähyilen pyhää temppeliäsi kohti.’

Vedet nousivat kaulaani asti, syvyydet saartoivat minut, kaislat kietoutuivat päähäni.

Vuorten pohjiin minä painuin, vajosin syvyyksien maahan – –. Muttasinä, Herra, minun Jumalani, nostit minut elävänä ylös haudasta.

Kun voimani jo raukenivat, minä yhä kutsuin Herraa, ja rukoukseni tuli – – pyhään temppeliisi.

Ne, jotka luottavat turhiin jumaliin, hylkäävät [saamansa armon].

Mutta minä saan uhrata ja laulaa kiitosta sinulle. Minkä olen luvannut, sen minä täytän. Vain Herra voi pelastaa.”

Vaikka siitä on jo monta vuotta, voin kertoa teille tarkalleen, missä istuin ja mitä tunsin, kun syvällä henkilökohtaisen helvetin syövereissä löysin tämän raamatunkohdan. Kaikille teille, joista tuntuu tänään, kuten minusta tuntui silloin – että teidät on sysätty pois, uppoatte veden syvyyksiin, että kaislat ovat kietoutuneet päähän-

es, les roseaux se mêlant autour de votre tête et les montagnes de l'océan s'abattant tout autour de vous, ma supplication, inspirée par Jonas, est la suivante : n'éloignez pas de vous la miséricorde. Vous avez un accès immédiat à l'aide et à la guérison divines en dépit de vos faiblesses humaines. Cette miséricorde merveilleuse vient par et à travers Jésus-Christ. Il vous connaît et vous aime parfaitement, c'est pourquoi il vous l'offre, à vous personnellement. Cela signifie qu'elle est parfaitement adaptée à vous, conçue pour soulager vos agonies individuelles et guérir vos souffrances particulières. Alors, pour l'amour du ciel et pour votre propre bien, ne la refusez pas. Acceptez-la. Commencez par refuser d'écouter les « vaines idoles » de l'adversaire, qui pourraient vous tenter en vous laissant croire que le soulagement se trouve dans la fuite, voguant loin de vos responsabilités spirituelles. Au contraire, suivez l'exemple du Jonas repentant. Invoquez Dieu. Tournez-vous vers le temple. Accrochez-vous fermement à vos alliances. Servez le Seigneur, son Église, et autrui dans un esprit de sacrifice et d'actions de grâces.

Ce faisant, vous obtiendrez la vision de l'amour spécial de Dieu pour vous qui émane des alliances, ce que la Bible hébraïque appelle *hesed*. Vous constaterez et ressentirez le pouvoir des « tendres miséricordes » loyales, indéfectibles et inépuisables de Dieu, qui peuvent vous rendre « puissants au point même d'[être] délivrés de tout péché ou revers ». Il est possible qu'une angoisse précoce et intense puisse occulter cette perspective au début. Cependant, si vous continuez d'accomplir « les vœux que [vous avez] faits », cette perspective deviendra de plus en plus éclatante en votre âme. Et, grâce à celle-ci, vous ne recevrez pas seulement l'espérance et la guérison, mais, étonnamment, vous obtiendrez la joie, même au milieu de votre épreuve. Comme le président Nelson l'a si bien enseigné : « Lorsque [notre vie] est centrée sur le plan du salut de Dieu [...], sur Jésus-Christ [...] et sur son Évangile, nous pouvons connaître la joie, quoi qu'il arrive, ou n'arrive pas, dans notre vie. La joie vient de lui et grâce à lui. »

Que nous soyons face à une immense catastrophe, comme celle vécue par Jonas, ou aux difficultés de chaque jour liées à notre monde imparfait, l'invitation est la même : n'éloignez pas de vous la miséricorde. Tournez vos regards vers le miracle de Jonas, le Christ vivant, celui qui

ne ja valtameren vuoret murskautuvat kaikkialla ympärillänne – Joonan innoittamana vetoan seuraavasti: Älä hylkää samaasi armoa. Sinulla on välitön pääsy jumalalliseen apuun ja parantumiseen inhimillisistä puutteistasi huolimatta. Tämä ihmeellinen armo tulee Jeesuksessa Kristuksessa ja Hänen kauttaan. Koska Hän tuntee sinut ja rakastaa sinua täydellisesti, Hän tarjoaa sitä sinulle ”omanasi”, mikä tarkoittaa, että se sopii sinulle täydellisesti, se on suunniteltu lievittämään sinu-nyksilöllisiä kärsimyksiäsi ja parantamaan sinu-nerityisiä tuskiasi. Älä siis taivaan tähden ja itsesi takia käännä sille selkääsi. Ota se vastaan. Aloita kieltäytymällä kuuntelemasta vastustajan valheita, kun hän haluaa houkutella sinut ajattelemaan, että helpotusta saa purjehtimalla pois hengellisistä vastuistasi. Seuraa sen sijaan katuva Joonan esimerkkiä. Huuda Jumalan puoleen. Käänny kohti temppeliä. Pidä kiinni solmimistasi liitoista. Palvele Herraa, Hänen kirkkoaan ja muita uhratuen ja kiittäen.

Näiden asioiden tekeminen tuo näkemyksen Jumalan erityisestä liittorakkaudesta sinua kohtaan – siitä, mitä heprealaisessa Raamatussa kutsutaan nimellä *hesed*. Näet ja tunnet Jumalan uskollisten, väsymättömien, ehtymättömien ja ”lempeiden armotekojen” voiman, joka voi tehdä sinusta voimallisen vapautumaan kaikista synneistä ja kaikenlaisista takaiskuista. Varhainen ja voimakas ahdistus saattaa alkuun sumentaa tämän näkemyksen. Mutta kun edelleen ”täytät sen, minkä olet luvannut”, tämä näkemys loistaa sielussasi yhä kirkkaampana. Ja tuon näkemyksen myötä löydät toivon ja parantumisen lisäksi – hämmästyttävää kyllä – myös iloa, jopa omassa koettelemusten ahjossasi. Presidentti Russell M. Nelson opetti meille niin erittäin hyvin: ”Kun elämämme keskittyy Jumalan pelastussuunnitelmaan – ja Jeesukseen Kristukseen ja Hänen evankeliumiinsa, me voimme tuntea iloa riippumatta siitä, mitä elämässämme tapahtuu – tai ei tapahdu. Ilo tulee Hänestä ja Hänen ansiostaan.”

Olipa edessämme Joonan kokeman kaltainen vaikea katastrofi tai epätäydellisen maailmamme päivittäiset haasteet, kutsu on sama: Älä hylkää samaasi armoa. Katso Joonan merkkiä, elävää Kristusta – Häntä, joka nousi kolmen päivän jälkeen haudastaan voitettuaankaiken-si-

s'est levé de son tombeau au troisième jour, après avoir tout vaincu, pour vous. Tournez-vous vers lui. Croyez en lui. Servez-le. Souriez. Car c'est en lui, et lui seulement que l'on trouve la guérison complète et joyeuse de la Chute, guérison dont nous avons tous si urgemment besoin, et que nous recherchons tous humblement. Je vous témoigne que c'est vrai. Au nom sacré de Jésus-Christ. Amen.

nun vuoksesi. Käänny Hänen puoleensa. Usko Häneen. Palvele Häntä. Hymyile. Sillä Hänessä ja vain Hänessä löytyy täydellinen ja onnellinen parantuminen lankeemuksesta – parantuminen, jota me kaikki niin kipeästi tarvitsemme ja nöyrästi tavoittelemme. Todistan, että tämä on totta. Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Amen.